

Liber .II.

Dist. I. Ca. VII.

fuerint. Sepe etenim tales cū se ante supernum iudicez venire p̄fidunt. quales se hominibz innotuisse cognoscunt seqz ipsos miseri nec in tormentis apprehendunt. & dū testimoniū false laudis cōspiciunt. remedium vere p̄fessionis amittunt. qui etiam vincit ducunt non clamant. qz humane laudis importunitate supati sanctos se miseri & cum in peccatis morientur putant. quibus bene p̄pleram dī. Redite p̄naticatores ad cor. Si emī ad cor redirent p̄ extero/ris attestationis verba se non p̄fundarent. Nam quid vicinus est nobis cor de nostro quid vicinus est nobis are q̄ intra nos est. & tñ cum emitis nisi circū reueertaf siue retrahat homo morit. Sicut cū per prauas cogitationes spargitur a nobis cor nostrum. longiusqz euagaf ita nisi celerius ad teum seu in teum retrahat & reuocef perit & moritur. hec greg. Unde sumope laborandum est nobis. ut vane glorie & ypocrisi ac similationi fortiter resistamus & opus bonum qd domino largiente agimus. cum humilitate & simplicitate faciamus. ne mercedem a deo nobis repromissam p̄pet hīmōi virtutia amittamus. Sic igit habemus de vītis vāne glorie & quibusdā adharentijs eius aliqualem declarationem.

Filius

Habita informatione de vītio inanis glorie nūc de peccato inuidie & quid sic inuidia cupio edoceri

Ca. VII. Pē.

Lire debes qd

Inuidia ut ait augusti. Est odium alienae felicitatis. Vel sic s̄m iohā nem vāmascenū. Inuidia est tristitia de alienis bonis. Vel sic. Inuidia est dolor ex aliena felicitate nascens. aīm torquens. Dicitur aut inuidia a nō vi-

tendo. qz non potest videre bona aliorum. Est autem inuidia filia superbie siue inanis glorie. qz in uero qz vītio est appetitus p̄prie excellentie. q̄ vero inuidia sit filia superbie testaf beatus aug. sic dicens. **U** Inuidia est filia superbie sed ista mater superbie nescit esse sterilis ubi fuerit p̄tinuo parit. sufficit ea matrem & non erit filia. hec augustinus. **X** Et sunt due species inuidie. exultatio in aduersis proximi. & tristitia in prosperis. ipsa namqz inuidia felicitatem odit aliorum quantum ad inferiores. quantum ad equales & quantum ad superiorēs. De hoc dicit beatus augustinus in quadam sermone sic. Inuidia est odium felicitatis & lienerespectu inferiorū. ne sibi equatur respectu equalium qz sibi equatur respectu superiorum qz eis non equat. Unde Chayn inuidit. Abel prosperitati Rachel Lye fecūditati Saul Dauid felicitati. Per inuidiam procura tus est lapsus mundi & mors. hec angustinus. **A** Et notandum p̄ hoc vītium p̄prie dyabolo assimilat. Unde sapiē. q̄ dicif. Inuidia diaboli mors intravit in orbem terrarum. imitanne autem eum qui sunt ex p̄te eius. Ad iteram diabolus parentes nostros seduxit. qz inuidebat eis regnum celorum. quod ipse pdiderat. & p̄pet hac causam adhuc homines impugnat. Unde inuidia est signum quo diabolus ab alijs suis discermit. Nam sicut xps dī. In hoc cognoscet oēs. qz mei discipuli si dilectionem habueri tis adiuicē. Sic diabolus suis discipulis dicete p̄t. In hoc cognoscet omnes qz mei estis discipuli si inuidiam habueritis adiuvicem. Qāut inuidia vītium sit diabolicum. Beatus aug. in libro de doctrina cristiana sic dī. Inuidia vītū diabolicū est. quo solū vī-

Liber II.

Dist. I. Ca. VII.

abolus reus ē & inexplicabiliter reus.
Non enim dyabolo d̄r̄t damneſ. ad
ulterium p̄misisti. furtum fecisti. villā
alienam rapuisti. sed homini intantū
inuidisti. hec auguſt. Et ſciendum q̄
q̄uis per omne peccatū perpetratū bu-
mā cordi antiqui hostis virus infun-
ditur. in hac tñ nequicia totam ſuam
maliciam infundit & imprimit. & cuꝝ
inuidia mente posſederit. cūcta que in
venerit bona p̄sumit. De hoc vicio lo-
quiſ beatus gregorius. atq; de eius re
medio exponens illud dictū. Et paruu-
lum occidit inuidia. ſic dicit. Inuide-
re non poſſumus niſi eis quos nobis
in aliquo meliores putamus. Parau-
lū ergo qui liuore occidiſ. q; ip̄e ſi
bitiſtimoniū perhibet q̄ eo minor est
cuꝝ inuidia torqueſ. q; niſi ip̄e in-
ſerior exiſteret. zelo alterius non ſerui-
ret. Sed inter hec ſciendū eſt q̄ q̄uis
per omne vitium qđ perpetrat huma-
no cordi antiqui hostis virus infundi-
tur. in hac tñ nequicia tota ſuavifera
ſerpens p̄cutit. & imprimeſ de malicie
peſtem comit. de quo nimis ſcriptū eſt
Inuidia dyaboli mors intravit in oꝫ
tēm terraꝫ. nam cū deuictum cor liuo-
ri ſputredie corruperit. ipſa quoq; ex-
teriora indicant q̄ graniter animūveſ
ſamia inſugat. Color quiſe pallore af-
ficit. oculi deprimunt. mens accendi-
tur. & membra frigescunt. fit in cogita-
tionerabieſ. in tentib; ſtridor. cumq;
in latebris cordis crescens abſcondit
odium dolore ceco cribrat. ſcientiam
vulnus inclusum. nil letum de p̄p̄q; li-
ber. q; tabefentez mente ſub pena fau-
tiat quā felicitas torq; aliena. Et ſciē-
dū q̄ inuidia cū mentem tabefecerit.
cūcta q̄ inuenit bene geſta p̄sumit. Un-
de per ſalomonem d;. Putredo ossiuꝫ
inuidia. Erquid per oſſa niſi fortia ac-
ta signant. per liuoris vitium autē an-

te oculos pereunt etiā fortia facta vir-
tutum. S; cur hoc de inuidia dicim?
ſi non & qualiter eruatū intimeſus.
Difficile namq; eſt ut homo alteri nō
inuideat quod adipisci alter exoptat.
q; quicquid temporaliter percipiſ tan-
to ſit minus ſingulis quāto diuiditur
in multis. & idcirco deſiderantē men-
tem liuorū excretiat. q; hoc quod appa-
re aut funditus alter accipieſ adimit.
aut a quantitate reſtringit. Qui vero
hac liuoris pefte plene carere deſide-
rat illam hereditatem diligat. quā co-
heredū numeruſ non anguſtat. que eſt
& omnib; vna & ſinguliſtora. que tan-
to largoſ eſſe ostendit quanto & hanc
percipientiū multitudine dilataſ. Immi-
natio eſt ḡ liuoris affectus inſurgens
interne dulcedis. & plena eius mors
eſt perfectus amoꝫ eternitatis. Nā cū
mens ab huius rei appetitu retrahitur
que accipientiū numero partit ſanto
magis p̄ximum diligit quāto minus
ex pfectu illius ſua dama p̄timpescit.
que ſi perfecte in amore celeſtis patrie
rapit. plene etiam in p̄ximi dilcoē fo-
lidaf. quia cū terrena nulla deſiderat.
nihil eſt quod eius erga p̄ximū carita-
ti p̄tradicat. Que nimis caritas quid
aliud eſt niſi oculus mentis. qui ſi ter-
reni amoꝫ puluere tangit ab interne
lucis mori intuitu leſuſ reuerebat. q;
autem puluſ eſt qui terrena diligit.
magnus qui eterna p̄cupiſcit. Paruu-
lū ergo occidit inuidia. qm̄ huius pe-
ſtis labore non moriſ. niſi qui adhuc
in deſideriis mundi inſirmaſ. hec gre-
go. Et qrvitū inuidie nullam delecta-
tionem p̄fert homini. ſed potius mole-
ſtiā atq; torturam inſert menti. nccē eſt
ut inuidie ac odio relucet aīmus. nā
rāto facilius homī vitiavinci poſſiue
quanto nullaz volupratem ſed magis
penam ſuſtinentibus inſerit. De hoc
q. q.

Liber II.

Dist. I. Ca. VIII.

per beatum ambro. sic dicitur. Quid oboz si
bi inuidio delectatōnis prestat inuidia
quid alter ab odio mercedis accipit.
quid iracundo furor suus defert. simili
ter curre p singula et inuenies totaime
tormenta. quovititia que utiqz eo faci
lius vinci possunt. quo nulla nos alliz
ciūt voluprate. hec ambro. **S**ed
notandum qd virtus inuidie. has habet si
lias. Prima est odium. Secunda pte
ria. Tertium. depravatio. Ingratitu
do. compressio. mali inuentio. inuidens
tia. Odium quippe est velle malū alio
em et nolle bonū. Detractio est bonoz
alioz demigratio. qd talis interedit meli
or apparere illo. cui detrahit. Susur
rium est inter amicos discordiam semis
nare. Depravatio est bona alterius pa
uertere. vel mala memorari. Ingrati
tudo est de beneficiis gratias no agere.
Compressio est alterius bonum latere.
Inuentio mali est ad inuenire nouū ge
nus peccati. Inuidentia est bonos suc
cessus alterius nolle videre sic igit pa
ret de virtute inuidie. **F**ilius.

Accepit informatōne de virtute in
uidie nūc de peto ire et quid ipsa
sit cupio istruī. **C**a. VIII. **D**e.

Ira ut ait bea
tus augusti. est vlciscendi libi
do. Et sicut hug. de sancto victore. Ira
est irrationabilis perturbatio mentis.
Est etiam ira animi tempestas. qua quis
aliū in aduersitate moneret. Notandum
aut qd mentē valde esse quietā. que
ipsum deū vel donū eius hoc est gratia
sancti spūs in se suscipe debet. resie bea
to iheronimo qui dicit. Nihil quietis
us nihil purius ea mente debet esse. qd
in te habitat culū preparanda est. Ira
vero cor hominis ac mentē valde per
turbar. et inquietam facit. ideo in tali
corde seu mente spūsanctus dedita

tur inhabitare. De hoc dicit beatus gregorius.
Dum ita animū pulsat turbat spiritus
tum sanctū. non solū qd eius ymaginem
dissipat sed ymaginem diaboli loco
eius collocat. qd multuz displiceret
mansueta enim ymago dei est. que sem
per in nobis tranquilla fuit sed illā ita
dissipat. qd multis brutibz priuaten
tem et dū quietē mentis tollit spūsan
ctus ibi non requiescit. hec gregorius.
icit etiam de hoc iohannes abbas moni
tis synai. Si spūsanctus par aievis
finiūt et est. Ira vero cordis perturbatio
est atqz dū. igit nihil ita ipsius spūsan
cti aduentum in nobis distracti solet.
et non sinere partecipare naturam vir
torum. hec ille. Necesse est ergo qui gratia
spiritus sancti habere desiderat. ut
passionibz iracundie fortiter resistat.
et motus impatiencie insurgentes vi
rilitate cohibeat. Ad hoc horat beatus
ambrosius sic dicens. Amicus quippe
domini capax non est suarum passionez
dū sed repressor. neqz emi fieri potest ut
facilius ad iracundiam non irascatur. Irra
tatione se terpet. indignationem coh
beat a puniendo se renocet sicut ppxtra
nos docet dices. Irascimini et nolite pec
care. Concessit qd nature est. negant
qd culpe est. Preclarus enim est motus
tempore filio nec minoris virtutis dū coh
hibere iracundiam indignationemqz coh
pescere. qd oīno non irasci qz misericordia
qz illō leuius istud fortius estimare lo
remus. Unde resistere ire si potes. cede
si non potes si puereris et preoccupa
rit mente tuam iracundia. et ascendet
rit in te. non relinquis locum tuū. lo
cūstus patientia est. hec ambrosius.
Laboremus qd ut nullas lites aut cont
tiones cū proximo habeamus ne forte
ira nostra in odio transeat. Si vero et
fragilitate nostra per aliquodquinque
offenderimus proximum. statim per